

Θαύματα του Αγίου Λουκά του Ιατρού

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Το Καλοκαίρι του 2001 ήλθε στην πόλη Θεοδοσία της Κριμαίας από το Σεβερομόρσκ (πόλη της Βόρειας Ρωσίας) ο δεκάχρονος Ναζάρ Σταντνιτσένκο, για να παραθερίσει με τη γιαγιά του. Ο Ναζάρ έπαιζε πολύ ωραίο πιάνο. Κάποια μέρα όμως το μικρό αγόρι πήγε να περάσει την πόρτα του σπιτιού, η πόρτα έκλεισε και του έπιασε τα δύο μεσαία δάχτυλα. Το τραύμα ήταν βαθύ.

Το παιδί μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο της Θεοδοσίας και οι γιατροί διαπίστωσαν ότι οι δύο ονυχοφόρες φάλαγγες ήταν ακρωτηριασμένες.

Το παιδί ήταν ιδιαίτερα λυπημένο και έλεγε κλαίγοντας: «Τώρα δεν θα ξαναπαίξω πιάνο...». Μετά την εγχείρηση, η μητέρα του Σβετλάνα έδωσε στο πληγωμένο χέρι του γιου της μια εικονίτσα του Αγίου Λουκά, παρακαλώντας τον να ελαφρύνει τον πόνο του παιδιού.

Η διαδικασία της επούλωσης ήταν πολύ γρήγορη και λίγο καιρό μετά εκεί στις μετεγχειρητικές τομές, άρχισε το κολόβωμα των δακτύλων να μεγεθύνεται. Και προς έκπληξη όλων οι ακρωτηριασμένες φάλαγγες των δακτύλων άρχισαν να αναγεννιούνται. Σε λίγες μέρες αποκαταστάθηκαν πλήρως, μαζί με την αναγέννηση των δύο ονύχων, χωρίς μάλιστα να αφήσουν κανένα σημάδι η ελάττωμα!

* * *

...Πρώτη φορά έκανα τόσο εύκολη εγχείρηση...

Όνομάζομαι Χρήστος Π., είμαι 46 ετών και ζώ στη Βόρεια Ελλάδα. Το 2004 χειρουργήθηκα για όγκο στον εγκέφαλο. Μετά από τριάμισι χρόνια ο όγκος ξαναεμφανίστηκε. Επισκέφθηκα αρκετούς γιατρούς, αλλά κανείς δεν ανελάμβανε να με χειρουργήσει. Ήμουν πολύ στενοχωρημένος και απογοητευμένος. Τελικά βρέθηκε ένας γιατρός, ο οποίος αποφάσισε να τολμήσει αυτή την δύσκολη επέμβαση. Οι συγγενείς μου, μού έλεγαν να πάω να προσκυνήσω στον Άγιο Λουκά, που ήταν γιατρός και θα με βοηθούσε, όπως βοήθησε και τους άλλους. Πήρα την απόφαση και πήγα να προσκυνήσω και να προσευχηθώ στην πόλη Γ. όπου υπήρχε εκκλησία του αγίου Λουκά. Εκεί γνώρισα έναν σεμνό και ταπεινό ιερέα, τον π. Κ. Αυτός μου έδωσε δύναμη και κουράγιο κι έκανε παράκληση για μένα. Εξομολογήθηκα, κοινώνησα κι έφυγα να χειρουργηθώ. Ένα βράδυ είδα σε όνειρο τον άγιο Εφραίμ και μου είπε να μη στενοχωριέμαι και πως όλα θα πάνε καλά.

Στις 13 Μαρτίου 2007 μπήκα στο χειρουργείο. Παρόλο που ήμουν ναρκωμένος έβλεπα τους γιατρούς που με χειρουργούσαν και μαζί μ' αυτούς τον άγιο Λουκά και τον άγιο Εφραίμ. Ο άγιος Λουκάς χειρουργούσε φορώντας μικρά στρογγυλά γυαλιά και κρατούσε ένα παλιό νυστέρι. Ο δε άγιος Εφραίμ μού κρατούσε το χέρι λέγοντάς μου να μη φοβάμαι και ταυτόχρονα με το αριστερό του χέρι με βομβάρδιζε με λάμψη στο κεφάλι. Όταν τελείωσε το χειρουργείο και με πήγαν στην εντατική εμφανίστηκε μπροστά μου πάλι ο Άγιος Λουκάς και μου είπε: «Ήμουν κι εγώ εκεί, στο χειρουργείο». Τού απάντησα: «Το ξέρω». Βγαίνοντας από το χειρουργείο, άκουσα τον χειρουργό μου να λέει: «Πρώτη φορά έκανα τόσο εύκολη εγχείρηση».

Θέλω να τονίσω πως δεν γνώριζα κάτι σχετικά με τούς δύο αγίους. Από τότε έγιναν για μένα οι φύλακες άγγελοί μου.

Π.Χ.

* * *

«Αφού πήγες στον Άγιο Λουκά, σε μένα τί ήρθες να κάνεις;»

Το όνομά μου είναι Γ.Ν. και κατοικώ στην Αγία Βαρβάρα Αττικής.

Γράφω την επιστολή αυτή και την καταθέτω στην Μονή Σαγματά Βοιωτίας για μαρτυρία του θαύματος που γινε σε μένα από τον Άγιο Λουκά, Αρχιεπίσκοπο Συμφερούπολης τον Ρώσο.

Η ιστορία μου είναι η εξής: Πριν 1,5 χρόνο περίπου, χειμώνας (Νοέμβριος του 2006), το δεξί μου μάτι, άρχισε να δακρύζει συνέχεια, ένοιωθα πόνο και έβγαζε πύον.

Επισκέφθηκα ένα κορυφαίο χειρουργό οφθαλμίατρο, καθηγητή Πανεπιστημίου στο Αιγάλεω και η διάγνωσή του ήταν, πως από παθολογική αιτία και κυρίως από μικρόβιο, είχε κλείσει ο δακρυϊκός πόρος (τό σωληνάκι δηλαδή που περνάει το δάκρυ και καταλήγει στον ούρανίσκο).

Μού εξήγησε πως η πάθηση αυτή στην ηλικία μου είναι πολύ σπάνια και προσπάθησε στην αρχή να με γιατρέψει με ισχυρή αντιβίωση και σταγόνες ματιού. (Η ηλικία μου είναι 45 ετών). Αφού το πρόβλημα συνέχιζε, μού έκανε διάνοιξη με ειδική βελόνα από το μάτι για να μού ανοίξει το σωληνάκι από την φλεγμονή. Μού είπε δε, ότι δεν ρισκάρει να με χειρουργήσει, διότι το χειρουργείο είναι μεγάλο, δύσκολο, και 30 με 40% πιθανότητες στο μέλλον να μού ξαναπαρουσιαστεί.

Εγώ βέβαια σοκαρίστηκα ακούγοντας τα λόγια αυτά, ότι για ένα τέτοιο πρόβλημα στην εποχή μας σήκωναν τα χέρια κορυφαίοι επιστήμονες (γιατί επισκέφτηκα και δεύτερο ιατρό, και εκεί τα ίδια)....

Η κατάστασή μου βελτιώθηκε μετά από 3 εβδομάδες και εφησύχασα.

Τον Δεκέμβριο του 2007, πριν τα Χριστούγεννα το πρόβλημα παρουσιάστηκε πάλι πιο έντονο.

Επισκέφθηκα πάλι το γιατρό, ο οποίος απόρησε διότι δεν περίμενε να δει πρόβλημα πριν 5-7 χρόνια τουλάχιστον, με τις διανοίξεις και την θεραπεία που μού είχε κάνει.

Επιχείρησε να το ανοίξει πάλι με ειδικό εργαλείο, μέσα από το μάτι κατεβαίνοντας

προς την μύτη, αλλά αυτή την φορά απέτυχε, διότι είχε κλείσει τελείως από την φλεγμονή. Υπέφερα από τους πόνους την ώρα της διάνοιξης. Πήρα αντιβίωση και την Πρωτοχρονιά το βράδυ, οι πόνοι, το δάκρυ που έτρεχε και το πύον είχαν φθάσει στην αποκορύφωση.

Έκλαψα! Απογοητεύτηκα, δεν θα μπορούσα να ζήσω έτσι για όλη μου την ζωή. Θα ρισκάριζα το χειρουργείο.

Είμαι άνθρωπος που πατάω στη γη και είμαι αμαρτωλός με λάθη και πάθη. Όμως στην καρδιά μου από μικρός, έχω τον Κύριο μου και Θεό μου, τον Ιησού Χριστό, την γλυκιά μας Παναγία και τους Αγίους μας.

Δεν σταμάτησα να ζητώ το έλεος Του με την προσευχή μου. Μέχρι που τις μέρες εκείνες (μετά την Πρωτοχρονιά του 2008) μού δόθηκε να διαβάσω το βίο του Αγίου Λουκά του Ρώσου. Μόλις κράτησα το βιβλίο, σαν διψασμένος να τον γνωρίσω, το διάβασα, συγκλονίστηκα και βρήκα την Παράκλησή του. Τη διάβασα μέσα από την ψυχή μου και τον παρακάλεσα με πίστη να με γιατρέψει, τον πίστεψα, αφού εκτός των άλλων ήταν πρωτοπόρος στις πυογόνες λοιμώξεις.

Την επόμενη μέρα και ενώ το μάτι μου ήταν χάλια και δεν ακουμπιότανε καν και ενώ παρακαλούσα τον Άγιο, ένοιωσα ένα γαργάλημα στην άκρη του ματιού μου και το ακούμπησα. Και τότε, ω Χριστέ μου, ω Άγιε μου, ένοιωσα να καταπίνω το πύον. Το μάτι ξεπρήστηκε αμέσως, τα δάκρυα σταμάτησαν, οι πόνοι, όλα! Θαύμα-θαύμα μέγα. Έκλαψα αυτή την φορά από χαρά, και ευχαρίστησα τον Άγιο Λουκά και τον Κύριο μας γι' αυτή την επέμβαση. Πήγα κατευθείαν στον γιατρό και χωρίς να του πω τίποτα με εξέτασε στα μηχανήματα. Η διάγνωση ήταν: το μάτι αυτό ήταν πιο υγιές από το αριστερό. Απίστευτο!

Αποκλείεται, να λέει ο γιατρός. Αυτά δεν γίνονται, δεν μπορούσε να ανοίξει το δακρυϊκό πόρο με το σουφλί και άνοιξε μόνο του; Δεν εξηγείται μού είπε ιατρικώς! Τότε του εξήγησα το συμβάν με τον Άγιο και του είπα αν θέλει να με πιστέψει έχει καλώς. Αν όχι, μην κοροϊδέψει. Η απάντηση του ήταν: Αφού πήγες στον Άγιο Λουκά, σε μένα τί ήρθες να κάνεις; Γιατρεύθηκες! Μετά από 5 μήνες είμαι άριστα. Δοξασμένο το όνομα του Θεού και του Αγίου Λουκά. Φίλοι μου, είναι Αληθινός θαυματουργός και τρέχει όταν ο άνθρωπος του επικαλείται από ψυχής. Δεν πρόκειται να το ξεχάσω ποτέ και πάντα θα διαβάζω την παράκληση του και θα τον ευχαριστώ....

5-05-2008

(Από την δίμηνη έκδοση Εύροκλύδων του Κέντρου Νεότητος Θηβών, Αύγουστος - Οκτώβριος 2008).

Πηγή: Τετραμηνιαίο Τεύχος Ορθοδόξου Πνευματικής Οικοδομής «Ο Όσιος Φιλόθεος Της Πάρου - Ο Ασκητής Και Ιεραπόστολος (1884-1980), Τεύχος 25, Θεσσαλονίκη, Ιανουάριος-Απρίλιος 2009 / diakonima.gr